

projektudførernes faglige kvalifikationer blive bedømt.

Projekter vedrørende genanvendelse af plast er blevet bedømt på tilsvarende vis.«

Spm. nr. S 1972

Til justitsministeren (8/3 01) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Vil ministeren på baggrund af den svenske 1998 Sexualbrottskommittés betænkning genoverveje en fravigelse af princippet om dobbelt strafbarhed i sager om seksuelt misbrug af mindreårige og handel med kvinder og børn med henblik på seksuel udnyttelse, og i den forbindelse tage problemstillingen op som formand for Task-Force om organiseret kriminalitet i Østersøregionen?«

Begrundelse

1998 Sexualbrottskommittéen i Sverige har netop afleveret sin betænkning (SOU 2001:14), hvori den blandt andet anbefaler en fravigelse af princippet om dobbelt strafbarhed i sager om seksuelt misbrug af mindreårige og handel med kvinder og børn med henblik på seksuel udnyttelse.

I Danmark er straffelovens § 7 til hinder for, at danske statsborgere og personer permanent bosat i Danmark straffes for seksuelt misbrug af mindreårige og handel med kvinder og børn, da handlingen skal være strafbar i gerningslandet såvel som i Danmark, før handlingen kan straffes i Danmark.

Det er spørgerens opfattelse, at Sverige i det hele taget er på forkant med udviklingen i sager om seksuelt misbrug af mindreårige og handel med kvinder og børn med henblik på seksuel udnyttelse. Spørgeren mener Danmark kan drage nytte af erfaringerne fra det svenske arbejde og dermed styrke Danmarks internationale fokusering på menneskerettighederne og nuværende formandskab for Task-Force vedrørende organiseret kriminalitet i Østersøregionen.

Svar (28/3 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Regler om *dansk straffemyndighed* er fastsat i straffelovens §§ 6-12. Dansk straffemyndighed omfatter bl.a. handlinger foretaget i den danske stat jf. straffelovens § 6, nr. 1 (territorialprincippet) og handlinger foretaget i udlandet af personer med en nærmere angivet tilknytning til Danmark, jf. straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2 (personalprincippet).

I straffelovens § 6, nr. 1, kan der ikke indlægges et krav om, at hele den kriminelle virksomhed er foretaget i den danske stat, for at der er dansk straffemyndighed. Når blot en del af virksomheden er foretaget her i landet, må forholdet antages at være undergivet dansk straffemyndighed efter denne bestemmelse.

Har den kriminelle virksomhed ingen tilknytning til Danmark, kan der i stedet være dansk straffemyndighed efter straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2. Efter denne bestemmelse er det en betingelse for dansk straffemyndighed i forhold til udlandshandlinger, at gerningsmanden er dansk statsborger eller har bopæl i Danmark, og at handlingen er strafbar både efter gerningsstedets lov og dansk lov (dobbelt strafbarhed). Det er endvidere en forudsætning, at den pågældende danske straffebestemmelse ikke efter sit gerningsindhold er territorialt begrænset til forhold begået i Danmark. Efter stk. 2 finder bestemmelsen tilsvarende anvendelse på udlandshandlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i de andre nordiske lande, og som opholder sig her i landet.

2. Den svenske Sexualbrottskommitté afgav den 6. marts 2001 betænkningen: Sexualbrotten – Ett ökat skydd för den sexuella integriteten och angräsande frågor (SOU 2001:14). I betænkningen behandles bl.a. spørgsmålet om dobbelt strafbarhed, og det foreslås at ophæve kravet i svensk ret om dobbelt strafbarhed i sager om seksuelle overgreb på personer under 18 år og i sager om handel med mennesker – herunder børn – med henblik på seksuel udnyttelse, jf. betænkningen s. 487-519 (særligt s. 514 ff.).

3. Spørgsmålet om at ophæve kravet om dobbelt strafbarhed ved seksuelt misbrug af børn i udlandet har ofte været diskuteret i Danmark. I 1998 udarbejdede Justitsministeriet et notat om strafbarhed og seksuelt misbrug af børn i udlandet, der blev sendt til Folketingets Retsudvalget den 6. juli 1998. Af notatet fremgår det, at den seksuelle lavalder på daværende tidspunkt kun